

BLVRD VANDAAG

gazet van kippenvel voor de dunhuidigen die ontroering niet mijden

Zuidelijk, zinnelijk, zot van ziel

Zuidelijk en zinnelijk. Zo afficheert Theaterfestival Boulevard zich. Bij die begrippen vermoed je invloed van de katholieke cultuur maar ook een wat lossige omgang met zonden. "Bingo!", roept iemand in het parochiezaaltje.

SOFIE KNIJFF

Ja, dit is een zuidelijk festival. Met kleine en grote altaren. Maar om atheïsten niet te schofferen, noemt Boulevard dat podia. Vanaf die plekken vragen artiesten uit zo'n twintig landen – van Noorwegen tot Japan – of je in het onzichtbare en het onzegbare durft te geloven. In Den Bosch, dat in de middeleeuwen cleyn Rome heette, is zo'n vraag bijna vanzelfsprekend.

Tranen
Wat zoal aan het rijke, roomse leven refereert? Al op voorhand

bewierookt is het project *Stabat Mater* waarbij vrouwelijke makers – uit Nederland en Engeland – in Bossche kerken en kapellen veelzijdig werk laten zien: een dansvoorstelling, een installatie en een muziektheatervoorstelling. Hun zoute inspiratiebron is het dertiende-eeuwse gedicht *Stabat Mater*, waarin Maria tranen laat om haar gekruisigde zoon. Ze vloeien van woensdag 8 t/m vrijdag 10 augustus in Den Bosch. Zowel in de christelijke als islamitische cultuur gedrenkt is de theatersolo *En toen schiep God Mounir*, waarin Mounir Samuel de vloeibare grenzen van geloof en gender onderzoekt. Ook in de *Voorleessessies*, waarbij je teksten uit de lievelingsboeken

van theatermakers op dit festival hoort, waait religie telkens weer voorbij. Actrice Marlies Heuer, die zelfs in haar *zwijgen* de zeggingskracht van een boekenkast kan leggen, leest elke dag om 13.30 uur voor in het Josephkwartier – zie ook pagina 3.

Verleidingen

Maar wie een allergie voor religie heeft, hoeft niets te vrezen. Want naast wijwater – de klassieke tegenhanger van ik-water – is Boulevard vooral in zinnelijkheid gedompeld. Mocht de duivel echt bestaan, dan heeft ie na kennisname van het festivalaanbod ongetwijfeld al z'n vakantieleden voor 2018 opgenomen.

Motto: niets missen, want in vrijwel elke Boulevard-voorstelling duiken zondige verleidingen op. Soms verrukkelijke, soms onaangename. Zo leert Boulevard 2018 dat gulzigheid en losbandigheid *blijvertjes* zijn in de podiumkunsten. Maar ook ijdelheid, afgunst en gewelddadigheid staan nog lang niet bij het grof vuil. Alleen luiheid ontbreekt op dit festival: voorstellingen en concerten geven, is hard werken. Zeker in de helse hitte van de afgelopen dagen.

Italianen

Twee Boulevard-voorstellingen die aan Italië raken, bewijzen extra dat zuidelijk en zinnelijk bij elkaar horen. Met zot

en ziel als derde en vierde z-woord: in het spraakmakende muziektheaterstuk *Gesualdo* – nog vandaag en donderdag te zien – komt de gelijknamige, excentrieke zestiende-eeuwse componist tot leven. Theatergroep De Warme Winkel en het Nederlands Kamerkoor laten zien en horen hoe sadomasochisme, crime passionel en genialiteit elkaar niet uitsluiten [zie foto]. Al even zuidelijk en zinnelijk is *Orchids* van Compagnia Pippo Delbono op vrijdag 10 en zaterdag 11: een stoet van barokke beeldcollages vol symboliek, die raakt aan katholicisme en homoseksualiteit. Een voorstelling over leugens in het pakpapier van de waarheid wikkelen. [EA]

COLUMN

KARIN JONKERS

DE MOOISTE PLAAG

Van alle plagen die de moderne mens over zich heen krijgt is blauwalg de geniepigste. Diep in de modder schuilen de eencelligen samen, vol verwachting wringend met hun tentakels, wachtend op een kans om om 's mensens plezier te vergallen. De zon schijnt, de watertemperatuur

stijgt. De groene wezentjes roeren zich in de modder. Een fluistering gaat door hun gelederen: bijna, bijna! Dan sidderen zij gezamenlijk en stijgen op om het water van de Zuid-Willemsvaart te bederven. Geen performance van Wild Vlees. Geen watergevecht met dansende zwemmers of zwemmende dansers – met zwansers. De geniepigste plaag is blauwalg, omdat ze met z'n allen zo mooi zijn: een vloeiend laagje tropisch

groen op het water, een vliesje giftig Amazonewoud op de huid van zwemmers. En misschien nog wel het ergst: de blauwalg is niet blauw. Op de Boulevard spreken sommigen over een alfabetisch complot. Vorig jaar verpestte asbest de voorstellingen aan de Tramkade. Asbest, met de A van, wel, Asbest. Dit jaar is het Blauwalg, met de B van, wel. De plaag van volgend jaar zal dus met een C beginnen.

Dat biedt ruimte voor speculaties. Bierglazen die met Chrom 6 zijn bewerkt? Chaos in de organisatie? Cholera in de wc's? En voor de uitvoering van 2021: Ebola, Eksterogen of Erectiestoornis? En ver, heel ver weg in de tijd, in 2031: Overstroming, Onthoofding, Ondergang? Toch kunnen deze theorieën niet op werkelijkheid zijn gebaseerd. Vorig jaar was er ten slotte geen sprake van Armageddon of de Apocalyps. [JT]

Lievelingsboeken in voorleessessies

“Welkom in de kerk,” zegt acteur Roeland Fernhout – en warempel, het canvas zonnedak op de binnenplaats van het Josephkwartier heeft wel iets van een kerkgewelf. Onder de noemer *Voorleessessies* leest Fernhout hier al vijf dagen voor uit lievelingsboeken en -bundels van makers op Boulevard.

Het zijn hun inspiratiebronnen: van schrijver/dichter Machiavelli tot filosofe Patricia De Martelaere. “En elke dag kwam God wel langs,” zegt Roeland, acteur bij onder meer Toneelgroep Amsterdam. Vandaag [dinsdag – red.] is dat niet anders, met de teksten die Mounir Samuel heeft aangeleverd. Tot en met woensdag staat hij met de solo *En toen schiep God Mounir* in het Josephkwartier. Samuel is politicoloog, activist, publicist, auteur, vlogger, blogger en Egyptisch-Nederlands en volgens Fernhout al twee keer uit de kast gekomen: een keer als *biculturele religieuze lesbienne* en vier jaar later als *gender-queer transman*.

Romeinen 6

De teksten die Mounir inspireerden, gaan over god en liefde. Fernhout leest voor uit *Romeinen 6*, uit het Nieuwe Testament. “Niets kan de kinderen van God scheiden van God,” spreekt hij. Het is een tekst die gaat over de veiligheid en bescherming die het opperwezen aan gelovigen biedt. De tweede tekst is van Kahlil

Gibran, een Libanese schilder en dichter die in de jaren '20 van de vorige eeuw *De Profeet* publiceerde. Zijn verhalen vinden nog gretig aftrek bij grote levensgebeurtenissen: geboorte, huwelijk, begrafenis. Fernhout leest het stuk over Liefde voor, die als een concreet persoon optreedt maar net anders is dan de gemiddelde toehoorder zal verwachten: “Zoals de liefde je kroont, zo zal ze je ook kruisigen.” Als slotstuk komt *Korintiërs 1:13* aan de beurt. “Mounir”, legt Fernhout uit, “ziet in deze tekst dat alle oordelen over *gender* in de maatschappij haaks staan op wat het woord is van God, waarbij de liefde centraal staat. Als transman heeft hij veel steun gehad aan deze tekst.” Het zou interessant zijn om de mening van Mounir eens voor te leggen aan een klassieke dominee. Fernhout sluit af. Het is zijn laatste lezing, vanaf vandaag trakteert actrice Marlies Heuer het publiek op andere teksten die Boulevard-makers hebben gekozen. [JT]

Marlies Heuer | De Voorleessessies | literatuur | wo 8 t/m zo 12 aug | 13.30 uur | 30 min | gratis | Josephkwartier | tuin

Juliet and Romeo durven te dansen

“Do not swear by the moon,” verzuchtte Julia lang gelee tijdens de beroemde balkonscène, “for she changes constantly. Then your love would also change.” Dat voorzag ze goed.

De liefde veranderde, maar niet zoals Shakespeare besliste. Geen kus des doods voor Romeo, noch een dolksteek voor zijn liefje. In *Juliet and Romeo* verplaatst de Londense choreograaf Ben Duke de twee tortels naar nu. Een huwelijk, een kind, kibbelen en kabbelen: hij laat ze samen oud worden, waarbij hun liefde de zwanenzang beleeft. Tijdens Theaterfestival Boulevard 2016 was Ben Duke een van de allergrootste hits met *Paradise Lost*. Gaat het Romeo en Julia wél lukken om dat verloren paradijs terug te vinden? Tijdens het *Gesprek van de Dag* – dagelijks interviewt actrice/columniste Nazmiye Oral om 16.00 uur podiumkunstmakers en experts in het Josephkwartier – vertelden Ben Duke en relatietherapeut Marco Schijf over geïdealiseerde liefde, onze obsessie met

jeugdigheid en de angst om nooit compleet te zijn zonder een ander.

Ben Duke: “We find Romeo and Juliet in their mid-life crisis, haunted by the pressure of being the poster couple for romantic love. They are putting up a performance, to act out their memories: a way to put the body back in that place in time, to allow the body to remember. Their therapist told them it was a terrible idea.”

Marco Schijf: “De schoonheid van afhankelijkheid, de ander nodig hebben als zuurstof, wreekt zich met de tijd. Het romantische ideaal houdt geen stand in tijden van luieruitslag, gedeelde tandenborstels en poepen met de deur open. Als we iets willen veranderen in de relatie, wijzen we eerder naar de ander dan naar onszelf. We bekvechten over

handdoeken en tandpasta, maar wat we eigenlijk zeggen is: jij luistert niet echt naar mij, je ziet niet wat ik nodig heb van je.”

Ben Duke: “The biggest lie we tell ourselves about love, is that we are matching jigsaw pieces that need to find each other for the perfect click. No. It’s about me, not about who I find or do not find. You need to click with yourself.”

Juliet and Romeo toont dat de liefde een duet is, dat je moeten blijven dansen. Want als je stil komt te staan, roesten de gewrichten en vergeet het lijf hoe graag het ooit dansen wilde. [SvG]

Juliet and Romeo | Ben Duke | Lost Dog | theater & dans | t/m vr 10 aug 21.00 uur | 75 min | Verkadefabriek

[1]

Jonge moeder met baby [één maand oud]: “Huil dan!”
Beteuterde vriendin, iPhone-camera in aanslag: “Hè, ze wil niet.”
Smekende moeder tegen baby: “Ah tóe nou!”
Baby na anderhalve minuut: “Whèèè!”
iPhone: ‘Klik’
Moeder en vriendin duiken op het beeld. Beiden diep ontroerd.
In koor: “Ooooooooooh. Wat lief!!”

[2]

Vrouw tegen kerel, bij verlaten van tentje waar Bronsttijd staat “Ach man, dan gaan we toch niet in ondertrouw.”

[EA]

Essent, lang leve thuis

Van kunst en cultuur krijg je energie. Maar een festival *verlangt* ook energie. Gelukkig is die plezierig dicht bij huis. Essent is partner van Theaterfestival Boulevard.

Goede bekenden zijn het. Het hoofdkantoor van Essent en Boulevard liggen ook maar op stekkerworp afstand van elkaar. Wat zij delen, is de keuze voor hoge kwaliteit en verscheidenheid. Een andere gemeenschappelijkheid is de toegankelijkheid voor iedereen. Niemand hoeft verstoken te blijven van kunst, cultuur en energie. Alle drie zijn ze onmisbaar om je eigen leven vorm te geven. Tot slot hebben Essent en Boulevard allebei oog voor de toekomst.

BLVD Theater

Om haar maatschappelijke betrokkenheid bij 's-Hertogenbosch te onderstrepen, ondersteunt Essent ons theaterfestival. Naast diverse energiebesparende producten en diensten is zij ook de leverancier van elektriciteit. Zonder krachtige stroom geen

licht, muziek, koeling en ict.

Sinds 2017 sponsort Essent de muziektheaterprogrammering in BLVRD Theater op het festivalplein. Elke avond vindt er om 20.30 uur een energieke voorstelling plaats. Powered by Essent de komende festivaldagen: vier concerten van Sven Ratzke, eentje van The Kik en de finale – op zondag 12 augustus – van Muziektheater Transparant.

Oplaadzuil

Meer moois: bij de infobalie vind je een oplaadzuil met twaalf aansluitingen die Essent beschikbaar heeft gesteld. Festivalbezoekers kunnen er gratis en snel hun mobiele telefoon opladen. Wel zo handig als je vrienden wilt kunnen appen waar je een terrasstoel voor ze bezet houdt. Lang leve thuis! [EA]

What you see is what you guess

Wist je dat de mens van alle kleuren het beste de verschillende tinten groen kan onderscheiden? Overblijfsel uit de tijd dat we louter tussen bomen en planten leefden. Zou de scherpste voor groen naar betongrijs verschuiven? Eén zekerheid: zicht kan bedriegen. Wij stelden drie willekeurige bezoekers de vraag "Wat zien mensen niet aan jou, op het eerste gezicht?"

Liesbeth | Terneuzen

KARIN JONKERS

Ze is Brabantse van oorsprong, ze was er nog bij toen haar oude kostschool Regina Coeli in Vught een Taleninstituut werd. Maar nu woont ze al eenendertig jaar met haar echtgenoot in Terneuzen. Vorig jaar had ze al eens een B&B in Den Bosch geboekt, om te kijken of ze hier ergens eventueel wat vasters zou willen huren. Nu heeft ze iets in Maastricht gevonden, dichtbij dochter en kleinkinderen. "Ik ben aan het oefenen met alleen zijn." Haar man is erg ziek, hetzelfde zal het niet meer worden. "Als hij hierbij was geweest, had ie je direct afgewimpeld." Maar Liesbeth doet dat niet. Ze observeert, ze gaat naar voorstellingen, ze doet het allemaal zelf. Ze heeft vroeger onder andere met kinderen met problemen gewerkt. "Maar ik werk al even niet meer hoor". Liefst werkte ze een-op-een. "Dan heb je pas echt tijd voor iemand: achter iedereen schuilt een uniek verhaal".

Jaap | Ergens in Brabant

JEAN PHILIPSE

Met twee kleine kindjes zit Jaap [32] in *Het Inkt Atelier* op de festivallocatie Josephkwartier. Hij houdt van pittige muziek, zegt hij. "Maar laatst kocht ik ook een elpee van Charles Aznavour en eentje van Crosby Stills Nash (& Young)." Diversiteit is hem niet vreemd: "Ik ken mezelf ook al zo lang, dan kijk je van weinig dingen meer op." Maar één ding verbaasde hem wel. "Afgelopen vakantie stonden we op een camping bij Doesburg, waar de eigenaressen twee keer in de week een uurtje mindfulness deden. Toen ze begon over een 'labyrint', waarbij je de weg niet kwijtraakt maar juist bewandelt, dacht ik: 'Ik ga hier toch niet over een stuk platgetrapt gras lopen?' Maar ik liep daar, en ondervond toen echt: ik weet niet waar ik op dit moment ben in mijn leven. Maar ik zal er altijd uitkomen. Die ervaring had ik echt niet verwacht, toen ik eraan begon."

Leo & Dot | Vught

DAVE MENKEHORST

Leo [51] is vader van onder andere Dot[12]; Dot is dochter van onder andere Leo. Ze wonen in Vught en hebben een opblaasbad dat maar nét in de tuin past – en de tuin is toch best flink. Wat zouden mensen niet van Dot verwachten, op het eerste gezicht? "Dat ik stiekem best verlegen ben. En dat ik goed kan gitaarspelen." Leo voegt eraan toe: "Dot denkt altijd eerst aan anderen. Dat vind ik een bijzondere eigenschap. En dat ze eigenlijk gewoon goede ogen heeft, verwacht ook niemand, haha." En Leo zelf dan? Die is stiekem ook verlegen; die grappenmakerij heeft hij zichzelf aangeleerd: "Ik roep hard, zorg ervoor dat ik altijd sneller ben dan een ander. Da's ook onzekerheid hoor. Wij zijn allebei wel echt verbaal." Vindt Dot dat ook? "Ja, dat. En dat hij bijna geen vlees eet en nooit boos wordt. Dat zou je ook niet zeggen." [TT]

Het misleide oog

Angeline Swinkels spotte een etalagepop. Een halve, de benen recht naar boven gericht. Hoog boven in de Boulevard zag ze kledingrekken staan en die pop. Ze vermoedde een backstage daar. Angeline greep haar camera en richtte naar boven; de etalagepop had bewogen. Het was een mens. Onzijdig, dacht ze eerst nog. Maar bij nader inzien was het onomstotelijk een vrouw. Na research bleek het Marie Khatib-Shahihi van De Dansers. Een duidelijk geval van een misleid oog. Als fotograaf laat Angeline zich graag misleiden, verwonderen, verrassen. Zo kan ze een eigen visie op haar onderwerp ontwikkelen, niet gehinderd door art-directors of eigenwijze opdrachtgevers die willen dat je door hun ogen kijkt. Daarom vindt ze reisfotografie ook zo fijn, niet in opdracht maar op haar eigen gevoel afgaand, maakt niet uit welk land ze bezoekt. Al staat Azië bij haar bovenaan als bestemming. Het is een virus, zegt ze. Angeline kiest de landen uit op basis van haar leeftijd, dus nu nog veel avontuur en primitieve omstandigheden. Canada, Nieuw-Zeeland of Zuid Afrika kan *altijd* nog, als comfort belangrijker wordt. Reizen staat voorop, maar Boulevard mist ze niet graag. Ze is het festival al vijfentwintig jaar trouw. Deze keer is ze, net enkele uren terug uit Nepal, het festival op gelopen. Met haar camera. Tien jaar geleden is ze als

ANGELINE SWINKELS

zelfstandig professioneel fotografe gestart, haar beste beslissing ooit. Portretten, reportages,

beeldbanken: ze is erg veelzijdig. Na haar opleiding aan de Amsterdamse fotoacademie

begon het direct te lopen naar aanleiding van haar reportage over sjamanisme in Nederland, die

Volkscrant Magazine plaatste. [JP] [Meer zien? www.angelineswinkels.nl](http://www.angelineswinkels.nl)

BUCKET LIST 2018

Wat mag je vóór je laatste snik niet missen? Elke dag stelt de Dagkrant-redactie een verse Bucket List samen. Onze horizon: maximaal drie festivaldagen. Deze keuze van de redactie komt onafhankelijk tot stand, is niet in marketing gedrenkt en algoritmevrij.

ALICIA CLARKE

Andante - IGOR & MORENO

Igor & Moreno maken hypnotiserende en zintuigelijke dans met fijnzinnige humor. Op Boulevard 2016 en 2017 verbluften ze met *Idiot Syncrasy* en *A Room For All Our Tomorrows*. Voor *Andante* onderzochten ze de pauzeknop. Een voorstelling als een wandeling in een wolk van aandacht en tijd. De uitdaging: dicht bij jezelf te komen – of te blijven.
t/m 10 aug | 19.00 uur | Bij Katrien

SOFIE KNIJFF

Gesualdo - WARME WINKEL | NEDERLANDS KAMERKOOR

Weinigen lieten de driehoek van geweld, kunst en seks zo sterk kantelen als de Italiaanse componist Carlo Gesualdo [1566-

1613]. Een intellectueel, die wonderschone werken schreef. Maar hij liet ook een bos kappen omdat het bladergeritsel hem stoorde, dronk maandstondebloed om zijn depressies te luwen en martelde dieren. Voor theatergezelschap De Warme Winkel en het Nederlands Kamerkoor is prins Gesualdo een duistere schatkamer.
8 aug | 20.30 uur | 9 aug | 16.00 uur | Theater aan de Parade grote zaal

Juliet & Romeo - LOSTDOG | BEN DUKE

Redacteur Sara tekende in het *Gesprek van de Dag* gisteren interessante quotes op uit een

interview met Ben Duke – zie pagina 2. Zijn uitspraken zijn een extra reden om deze bejubelde theaterdansvoorstelling te zien. De hoofdrolspelers/dansers: twee tobende veertigers, die volgens Shakespeare 'de liefde aller tijden' zouden belichamen. Eén zekerheid: ze moeten dringend in relatietherapie.

t/m 10 aug | 21.00 uur | Verkadefabriek

Common Ground - BENJAMIN VANDEWALLE | PLATFORM K

Choreograaf Benjamin Vandewalle is gefascineerd door ontmoetingen en wat die doen met je blik op de wereld. In *Common Ground* ontmoet hij twee professionele dansers met een beperking. Samen gaan ze op zoek naar raakvlakken. Ze delen de liefde voor dans en via beweging leren ze elkaar beter kennen.

t/m 9 aug | 19.00 uur | Perron-3 | Pendelbus [gratis] vanaf festivalplein

Stabat Mater - PATRICIA OKENWA, KRISTEL VAN ISSUM & CORA BURGGRAAF

Één dansvoorstelling, één installatie en één muziektheatervoorstelling verklanken het *Stabat Mater*, het dertiende-eeuwse gedicht over Maria die treurt om haar gekruisigde zoon. Troost voor de oren. Maar ook voor ogen en geest, bewijst dit internationale project. [TT]
t/m 10 aug | 17.00 en 19.30 uur | Grote [Protestantse] Kerk

Alle voorstellingen vind je online op www.festivalboulevard.nl

met o.a.

03 okt Cie. Accrorap

23 okt Balletto di Roma

07 dec Australian Dance Theatre (foto)

12 feb Hofesh Shechter Company

theaterstilburg.nl

KAARTVERKOOP

Aan de kassa

Aan de kassa in Theater aan de Parade. Betaling à contant, pinpas, Mastercard en Visacard en de landelijke podiumkaart. Tijdens het festival zijn er drie extra verkooppunten voor de Boulevardkaarten: de kassa op het centrale festivalplein, in het Josephkwartier en in de Verkadefabriek.

Telefonisch

Kaarten kun je ook bestellen via 0900 33 72 72 3 [lokaal tarief]. Alleen vanuit België: +31 (0)73 680 98 01. Betaling uitsluitend met Mastercard/Visa.

Online

Op www.festivalboulevard.nl kun je kaarten online bestellen en betalen. Ze worden digitaal toegestuurd, waarna je ze zelf kunt printen. Attentie: vanuit het buitenland is betaling met IDEAL niet mogelijk. Kaarten kunnen tot zeven dagen vóór de speeldag van de voorstelling thuisgestuurd worden. Verzendkosten per zending: € 2,50. Daarna zijn de kaarten af te halen bij de kassa in Theater aan de Parade.

Openingstijden

Tijdens het festival zijn de kassa's geopend van 13.00-22.00u en telefonisch bereikbaar van 13.00-20.00u. Telefoonnummer: 073 – 680 98 01. Indien een voorstelling op locatie niet is uitverkocht, zijn er vanaf een half uur voor aanvang ter plekke nog kaarten te koop. Informeer hiernaar bij Tickets & Info.

INFO

Algemeen: 073 – 6 124 505
Kaartverkoop: 073– 680 98 01

Openingstijden festivalplein

Van 13.00 tot 00.45u. Aanvang programmering vanaf 15.00u m.u.v. Block Box [vanaf 13.00u]. Zondag 12 augustus sluit het festivalplein om 23.30u.

Pendelbussen

Theaterfestival Boulevard vindt in en om de stad plaats. Vanaf het centrale festivalplein [de Parade] rijden gratis Boulevard-pendelbussen naar de locaties die niet op loopafstand liggen. Het opstappunt ligt aan de zuidzijde van het festivalplein – tussen Theater aan de Parade en de Peperstraat. Vanaf daar vertrekken de bussen uiterlijk een half uur vóór aanvang van de voorstelling. Aangezien het een pendeldienst is, kunnen exacte vertrektijden niet worden weergegeven.

Tickets & Info

Zowel op het centrale festivalplein als in het Josephkwartier vind je een Tickets & Info-balie. Onze medewerkers bieden info over honderd-en-een zaken: voorstellingen, toegankelijkheid, de naam van die ene actrice/acteur die naar je lachte of een dagoverzicht van het gratis aanbod.

COLOFON

Redactie

Eric Alink [hoofdredacteur], Teddy Tops, Jeroen Thijssen, Bart Smout, Sara van Gennip

Grafische vormgeving/fotografie

Karin Jonkers, Mariëlle van der Wardt [Yell & Yonkers], Jean Philipse

Productie

Graphiset, Uden

TIPS, REACTIES, VERHALEN:
dagkrantboulevard@gmail.com

Deel je ervaringen en meningen op:
Twitter @tfboulevard
Facebook /festivalboulevard
Instagram /festival_boulevard
Snapchat gebruik de Boulevard Geofilter
Hashtags #tfboulevard en #blvrd2018